

задница. в) Въ Старо-Загорското „класическо училище“ го били съ пръчка и плъсница за слѣдната простѣпка: даскалъ *Атанасъ Ивановъ*, преподавателъ по Законъ Божий и *псалтиката*, ималъ навикъ въ врѣме на урокъ емфе да смърка. Въ врѣме на урокъ (било по Черковната История), като разказвалъ за дѣятелността на Апостола Павла, смъркналъ емфе, кихналъ и неблагозвучно произнесълъ името на Апостола. Ученицитѣ се закикотили, но строгия погледъ на даскала угасилъ ученическия афектъ. Между ученицитѣ имало нѣкой си ученикъ на име *Наню Тодоровъ*, искусенъ емитаторъ на обноситѣ и походкитѣ на всичкитѣ учители. Въ междучасието, слѣдъ прѣдмѣтния урокъ по Законъ Божий, артистътъ емитаторъ наченалъ да забавлява съкласницитѣ си съ емфейната табакерка на даскалъ Атанаса и да емитира начинътъ на смърканне емфе и неблагоприятното произнасяние дмето на Апостола Павла. Василь се смѣлъ съ гласъ, смѣли се съ гласъ и другаритѣ му ученици. Даскалъ Атанасъ (ималъ обичай да подслушва въ междучасието ученицитѣ) подслушалъ юношескитѣ смѣхове, адресирани нему, и като вихъръ се вмъкналъ въ учебната стая; безъ разлика на *виновни* и *невиновни*, залѣпилъ всѣкому по плъсница, а на Василя двѣ, защото високо се смѣлъ. Другъ пътъ даскалъ *Атанасъ* билъ съ пръчка по рхцѣтѣ венчкитѣ ученици на класа, защото не си знаели урока отъ *катехизиса*. На Василя ударилъ двойно пръчки, като ги придружилъ съ слѣднитѣ думи: „уйба ти, Хаджи Василь, за поѣ те готви, а ти, *коскоджамити* дърварь, си се повелъ по ума на вчерашнъ хлапета! . . .

И тъй, Василь Ивановъ, бъдещиятъ *Левски*, е билъ налаганъ съ бой отъ *даскалитѣ*, не че е билъ ученикъ

Бѣлѣжла. Прѣзъ 1872 год. Левски тайно посѣти града Хасково. Цѣла недѣля *тайно* гостува той у *Берковски* и *Занкова*. Горѣизложениѣ случки изъ ученическия животъ на Левски сж разказани лично отъ самото него на пишущия тия редове (Гл. I кн. „Маялото“).